

НЕНЧО ИЛИЕВЪ

Севлиево

(При иззоритѣ на Росица)

Отъ северъ града Севлиево е заграденъ като свидна рожба въ пригръдкитѣ на джговидния Крушовски баиръ, който за всѣки другъ градъ и за всѣка друга страна си билъ планина, но тукъ, възвишенъ срещу гигантскитѣ очертания на Мара-Гидикъ, Юмрукчалъ и Кадемли, смирено намалява размѣритѣ си, за да носи скромното название баиръ. И този баиръ всѣко лѣто щедро слага предъ Севлиево пищна трапеза отъ плодове и грозде. Тукъ-тамъ по-гърба му, накацали като бѣли птици, се гушатъ примамливи осамотени кѣшички, а зеленитѣ му гребенъ се възвишава като декоративна рамка надъ града.

Никжде нѣма тѣй много слънце, тѣй много въздухъ и тѣй обилна свѣтлина, както върху този баиръ! Но трѣбва да го видите! Той е опасалъ Севлиево като грамаденъ вѣнецъ, сплетенъ отъ лозии овощни дървета и като добъръ баша е отворилъ топли обятия, протегналъ масивни рѣце и съ родителска любовъ бди надъ града, — градъ, откѣрмилъ знаменити просвѣтители и културни творци, бунтовници и поети, полководци и юнаци...

Въ подножието на Крушовския баиръ, до самия градъ лѣкатуши и тихо пѣе тѣжната си мелодия рѣката Росица. На югоизтокъ Витата стена е протегнала тъмнозелената си грамадна снага съ издигната застрашително озѣбена скалиста глава, подобно на китъ. Предъ Витата стена други висоти още по-живописни сѣ прикутили други лозя и други градини.